

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»*

Πράξεις 10' 2

Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος 1993, Έτος 8ο, Τεύχος 48ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθησε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 48ο
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Επίσης Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

Επαγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
της απόψεις των συγγραφέων.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η φωτιά - σύμβολο κρίσης

Ο Χριστός ποτέ δεν ταύτισε τη φωτιά με το Άγιο Πνεύμα. Αντίθετα πολλές φορές την ταύτισε με την αιώνια καταδίκη. Στους μακαρισμούς διαβάζουμε: «πας ο οργιζόμενος αναίτιως κατά του αδελφού αυτού, θέλει εισθαι ένοχος εις την κρίσιν... ένοχος εις την γέενναν του πυρός» (Ματθ. 5:22). Παρακάτω ο Ματθαίος γράφει «εάν η χειρ ή ο πους σου σε σκανδαλίζει, έκκοψον αυτά, καλύτερα σοι είναι να εισέλθεις εις την ζωήν κωλός... παρά έχων δύο χείρας... να ριφθείς εις το πυρ το αιώνιον» (Ματθ. 18:8,9). Το ίδιο νόημα εκφράζουν και οι επιστολές. Στην Α΄ Κορινθίους 3:13 ο απόστολος Παύλος γράφει «το έργον θέλει φανερωθει... επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται». Στην Α΄ Θεσσαλονικείς 1:8 διαβάζουμε, «εν πυρί φλογός κάμνων εκδικκνιν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν». Και ο Πέτρος στη Β΄ επιστολή του λέει, «οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη... είναι αποτεταμειυμένοι, φυλατόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως» (3:7). Ακόμη και ο Ιωάννης που προφήτεψε για το Χριστό «αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» θα μιλήσει για μια κρίση μεγάλη απ΄ την οποια δε θα λείψει η αξίνα ούτε και η φωτιά που θα κατακάψει κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό. Διακρίνουμε επομένως **δύο υποστάσεις** της φωτιάς. Η μία αναφέρεται στο Ματθ. 3:10, 12 και είναι πρόξενος συμφοράς ενώ η άλλη στο εδάφιο 11 αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της βάπτισης του Αγίου Πνεύματος. Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; Ας μη ξε-

χνούμε πως ο Ιωάννης δεν μπόρεσε να διακρίνει τη χρονική απόσταση που χώριζε το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο από το βάπτισμα «εν πυρί». Σαν προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, ο Ιωάννης, περίμενε να δει το Θεό να απονέμει κρίση όπου όφειλε. Η απορία του κορυφώθηκε όταν άκουσε ότι ο Ιησούς θεραπεύει αρρώστους, συγχωρεί αμαρτίες, αλλά δεν απονέμει κρίση. Γιατί να είναι στη φυλακή αυτός, ενώ ο Ηρώδης και η Ηρωδιάδα ήταν έξω ελεύθεροι;

Εστειλε δύο μαθητές του να ρωτήσουν τον Ιησού αν πραγματικά ήταν Εκείνος που περίμεναν ή κάποιος άλλος πρόδρομος σαν τον ίδιο, που άνοιγε το δρόμο για τον αληθινό Μεσσία. Ο Ιησούς τους απάντησε, «Υπάγετε και απαγγείλατε... τυφλοί αναβλέπουσι, και κωλοί περιπατούσι... λεπροί καθαρίζονται, και κωφοί ακούουσιν... νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται» (Ματθ. 11:5). Ο Χριστός άλλωστε το είχε διακηρύξει ότι η αποστολή Του από τον Πατέρα δεν ήταν «να κρίνει τον κόσμο αλλά διά να σωθεί ο κόσμος δι΄ αυτού» (Ιωάν. 3:17). Στη Ναζαρέτ, μέσα στη συναγωγή, όταν αναφέρθηκε στην αποστολή Του, διαβάζοντας από τον προφήτη Ησαΐα 61:1, 2 δε θέλησε να δώσει έμφαση στην ημέρα της εκδικσίσεως του Θεού γι΄ αυτό και έκλεισε το βιβλίο πριν φτάσει στο 20ό εδάφιο Λουκάς 4.

Η «μάκαιρα» που ήρθε να βάλει ο Ιησούς δεν ήταν «μάκαιρα» καταδίκης ή κρίσης, ήταν «μάκαιρα» διαχωρισμού αυτών που Τον δέχθηκαν από κείνους που Τον απέρριψαν (Ματθ. 10:34, Λουκ. 12:51).

Το περιστέρι - σύμβολο του Αγίου Πνεύματος

Το βάπτισμα του Ιησού στο νερό από τον Ιωάννη είχε την έννοια της ταύτισής Του με την ανθρωπότητα. Μετά το βάπτισμά Του στο νερό, ο Θεός επιβεβαίωσε την ταυτότητά Του στέλνοντας το Πνεύμα το Άγιο επάνω Του σαν περιστέρι. Η φωνή απ' τον ουρανό: «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευπρεστήτην» (Ματθ. 3:17) δεν άφηνε πλέον κανένα περιθώριο αμφιβολίας.

Το γεγονός αυτό αναφέρεται από όλους τους ευαγγελιστές (Ματθ. 3:16, 17, Μάρκ. 1:10, 11, Λουκ. 3:21, 22, Ιωάν. 1:32-34) με μικρές διαφορές στην περιγραφή. Ο Λουκάς δίνει μια πιο λεπτομερή περιγραφή της εμφάνισης του περιστεριού. Λέει, «το Πνεύμα το Άγιο κατέβη εν σωματική μορφή, ως περιστέρα, επ' αυτόν». Ήταν δηλαδή μία πραγματική, ορατή παρουσία η οποία έμοιαζε με περιστέρι. Μπορούσε ο καθένας να τη δει. Ο Ματθαίος και ο Λουκάς λένε ότι το Πνεύμα το Άγιο «κατέβηκε επ' αυτόν» ενώ ο Ιωάννης συμπληρώνει με τη φράση «έμεινεν επ' αυτόν». Το Πνεύμα το Άγιο δεν άφησε ποτέ τον Ιησού· ήταν πάντα μαζί Του.

Το περιστέρι για τους Ιουδαίους ήταν κάτι περισσότερο από σύμβολο ειρήνης και πραότητας. Αποτελούσε θυσία περί αμαρτίας για εκείνους που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να προσφέρουν έναν αμνό (Λευιτ. 5:7). Ο Ιησούς, ο Αμνός του Θεού θυσιάστηκε στη θέση των φτωχών, των εξουθενημένων και όλων των αμαρτωλών, μέρος των οποίων αποτελούμε κι εμείς.

Η ιδιότητα του Ιησού να βαπτίζει με Πνεύμα Άγιο

Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος στον Ιησού ήταν, για τον Ιωάννη, απόδειξη ότι θα βάπτιζε με Πνεύμα Άγιο τους ποτούς, κάτι που δεν είχε αντιληφθεί ως τότε. Γι' αυτό, όταν ήρθε ο Ιησούς στον Ιορδάνη να βαπτιστεί, του είπε πως είχε ανάγκη αυτός να βαπτιστεί εννοώντας στο νερό, όχι με Άγιο Πνεύμα.

Ναι, ακόμη και ο Ιωάννης ένιωσε την ανάγκη του όταν ήρθε αντιμέτωπος με τον Υιό του Θεού. Ο Ησαΐας αισθάνθηκε την ανάγκη του όταν είδε σε όραμα τη μεγαλειότητα του Θεού (Ησ. 6:3, 5). Ο Πέτρος ένιωσε πολύ μικρός και αμαρτωλός όταν αντίκρουσε τη δύναμη του Ιησού στα δίκτυα που ξεοκίζονταν από το βάρος των ψαριών (Λουκ.

5:8). Αλλά, Αυτός που ζήτησε να βαφτισθεί από τον Ιωάννη «κένωσε εαυτόν» από τη δόξα που κάποτε μοιραζόταν με τον Πατέρα Του (Φιλιπ. 2:6,7). Δε φορούσε κανένα φωτοστέφανο ούτε είχε κάποιο άλλο σημάδι που να Τον ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους άντρες της Ναζαρέτ. Δεν είχε κάνει κανένα θαύμα ακόμη. Η παρουσία Του όμως έκανε εκείνον τον γεμάτο με Πνεύμα Άγιο προφήτη να δει πόσο ελλιπής ήταν. Χρειζόταν ο ίδιος το βάπτισμα μετάνοιας όπως όλοι εκείνοι που έρχονταν για να βαφτιστούν. Όταν όμως είδε το Πνεύμα το Άγιο να κατεβαίνει με μορφή περιστέρας στον Ιησού, η προσοχή του στράφηκε σε ένα άλλο βάπτισμα, διαφορετικό από το δικό του.

Τα λόγια του Ιωάννη, που αναφέρονται στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο 1:31-33 δίνουν μια καθαρή εικόνα της διαχωριστικής γραμμής ανάμεσα στο βάπτισμα με νερό και στο βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο. «Αλλ' ο πέμψας με δια να βαπτίζω εν ύδατι, εκείνος μοι είπε, Εις όντινα ιδεις το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω».

Η διαφορά από το βάπτισμα στο νερό

Σημαντική είναι η λεπτομέρεια που τονίζει ο Λουκάς στο Ευαγγέλιό του 3:21, 22). «Βαπτισθέντος και του Ιησού, και προσευχομένου, νιοίχθει ο ουρανός, και κατέβη το Πνεύμα το Άγιο». Προσευχή και **δοξολογία** συχνά προηγούνται της καθόδου του Αγίου Πνεύματος στους ποτούς της Καινής Διαθήκης (διάβασε Λουκ. 24:53, Πράξ. 1:14, 4:24, 31, 8:15, 10:30).

Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος στον Ιησού ήταν μοναδική και ανεπανάληπτη. Ήταν επαλήθευση των προφητειών που είχαν γίνει πριν από πολλά χρόνια (Ησ. 11:2, 42:1, 61:1). Υπήρξαν όμως και μερικές ομοιότητες που δεν πρέπει να αγνοούμε. Ο Ιησούς είναι Αυτός που βαπτίζει με Πνεύμα Άγιο.

Σημείο ταύτισης με τον άνθρωπο

Ας μη ξεχνούμε ότι το Άγιο Πνεύμα ήρθε επάνω στον Ιησού μετά το βάπτισμά Του στο νερό, σημάδι ταύτισής Του με τον άνθρωπο. Ο Ιησούς ήταν 100% Θεός και 100% άνθρωπος. Αν υποχωρούσε στην πρόταση του Σατανά, να κάνει τις πέτρες ψωμά, για να μη νιώσει τις συνέπειες της πείνας, τότε οι πόνοι του σταυρού δε θα ήταν πραγματικοί γιατί θα υπέφερε σα Θεός και όχι σαν άνθρωπος. Όμως, και τις δύο περιπτώσεις τις

αντιμετώπισε σαν άνθρωπος και όχι σαν Θεός. Υπέφερε όλους τους πόνους, τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς, σε όλες τις διαστάσεις τους, σαν άνθρωπος, για να νιώσει τον άνθρωπο και για να μπορεί να τον συμπαραστέκεται στις ανάγκες του. «Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσει εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών, χωρίς αμαρτίας» (Εβρ. 4:15).

Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος δεν είχε σκοπό να μειώσει τη θεία φύση του Ιησού αλλά να τονίσει την ανάγκη πλήρωσής Του από το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας. Σαν άνθρωπος χρειαζόταν το Άγιο Πνεύμα για να φέρει σε πέρας την επίγεια διακονία Του. Ούτε όμως και η ανθρώπινή Του φύση μείωνε σε τίποτα τη θεική Του. Ο Ιησούς δεν ήταν μισός άνθρωπος και μισός Θεός. Ήταν Θεός- Άνθρωπος. Σ' Αυτόν, τον Θεάνθρωπο, ήρθε το Πνεύμα το Άγιο να κατοικήσει για να Τον ικανώσει να εκπληρώσει το θέλημα του Πατέρα Του και να Του δώσει την ιδιότητα του βαφτιστή με Άγιο Πνεύμα. Η εμπειρία αυτή σηματοδοτεί την αρχή της διακονίας Του στη γη. Στους μαθητές Του, πριν αναληφθεί, έδωσε εντολή να περιμένουν στην Ιερουσαλήμ «εωσού ενδυσώσεται δύναμιν εξ ύψους» (Λουκ. 24:49).

Οδηγία από το Άγιο Πνεύμα

Ο Ιησούς, μετά την ταύτησή Του με τον άνθρωπο με το βάπτισμά του στο νερό, και μετά την επιφοίτησή Του με Άγιο Πνεύμα, αφήνεται τελείως στην οδηγία και την δικαιοδοσία του Αγίου Πνεύματος. Τον έφερε πρώτα στην έρημο μέσ' από τις εύφορες πεδιάδες του Ιορδάνη για να μονομαχήσει με το διάβολο. Ο ευαγγελιστής Μάρκος χρησιμοποιεί γλώσσα κοφτή θέλοντας να επισημάνει την άμεση επέμβαση του Αγίου Πνεύματος και την τυφλή υπακοή του Ιησού σ' Αυτό. «Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την έρημον» (Μάρκ. 1:12). Τον σήκωσε και Τον κατέβασε στην έρημο. Έμεινε νηστικός για 40 ολόκληρες ημέρες μέχρι να τελειώσει το έργο ο αντίπαλός Του. Πολέμησε όχι σαν Θεός αλλά σαν άνθρωπος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που πήρε στον Ιορδάνη. Πολέμησε και νίκησε χρησιμοποιώντας **δύο μέσα** που καθένας μπορεί να χρησιμοποιήσει αν θέλει να νικήσει: **Το Λόγο του Θεού** και τη **δύναμη του Αγίου Πνεύματος**. Η Εύα πειράστηκε στα ίδια τρία σημεία που πειράστηκε ο Ιησούς, στην επιθυμία της σάρκας, «είδε ότι το

δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν», στην επιθυμία των οφθαλμών «αρεστόν εις τους οφθαλμούς» και στην επιθυμία για γνώση «και επιθυμητόν ως δίδον γνώσιν», αλλά νικήθηκε. Ο Ιησούς νίκησε, και η νίκη Του ήταν ολοκληρωτική. «Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε· εγώ ενίκησα τον κόσμον» (Ιωάν. 16:33). Μπορούμε κι εμείς να νικήσουμε διά της πίστεως» αυτή είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών» (Α' Ιωάν. 5:4).

Αργότερα πάλι το Άγιο Πνεύμα πήρε τον Ιησού και Τον πήγε στη Γαλιλαία», Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Αγίου Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν (Λουκ. 4:14). Πέρασε όμως από τη Σαμάρεια γιατί έπρεπε να συναντήσει μια αμαρτωλή Σαμαρείτισσα στο πηγάδι της Σικάρ για να της προσφέρει το ζωντανό νερό ώστε να γίνει η ίδια μια ζωντανή πηγή που θα σκόρπιζε τα καλά νέα σε όλους τους κατοίκους της πόλης της. Η συνάντηση αυτή ήταν παράλογη για τους Ιουδαίους που δεν ήθελαν να έχουν σχέση με τους νόθους Σαμαρείτες. Το Πνεύμα το Άγιο έδωσε την ώθηση και την οδηγία για τη συνάντηση αυτή.

Διακονία με το Άγιο Πνεύμα

Όλη η διακονία του Ιησού ήταν επίτευγμα Αγίου Πνεύματος. Η δύναμή Του εκδηλώθηκε πρώτα στη διδασκαλία και έπειτα στα θαύματα που έκανε. Στην Καπερναούμ, πριν ακόμη κάνει θαύμα, οι άνθρωποι είχαν μείνει έκπληκτοι με τη διδασκαλία Του. Μιλούσε με εξουσία, θάρρος, παρρησία. Οι ίδιοι έκαναν τη σύγκριση και βρήκαν τους γραμματείς, που υποτίθεται ότι ήταν ειδικοί στις Γραφές, ελλιπείς.

Τα νέα της διακονίας Του διαδόθηκαν γρήγορα. Στη Ναζαρέτ, μέσα στη συναγωγή διάβασε από τον προφήτη Ησαΐα 61:1, 2 και δήλωσε φανερά ότι η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε στο πρόσωπό Του (Λουκ. 4:18, 21). Αργότερα όταν οι Φαρισαίοι σχεδίαζαν να Τον βγάλουν από τη μέση, αποσύρθηκε για λίγο αλλά ποτέ δε σταμάτησε τη διακονία. Όπου πήγαινε τα πλήθη Τον ακολουθούσαν και οι άρρωστοι γίνονταν καλά (Ματθ. 12:15). Η Αγία Γραφή διευκρινίζει ότι το εδάφιο αυτό αποτελεί εκπλήρωση της προφητείας του Ησαΐα (42:1-4) ο οποίος μίλησε για τον ερχομό του Αγίου Πνεύματος επάνω στον κεκριμένο Υπηρέτη του Θεού για να φέρει τα ελεή και τη νίκη του Θεού.

Αδέλφια μας Γκούμα, σας ευχαριστούμε!

Συνθηζουμε να επαινουμε τους... νεκρους! Κι όμως υπάρχουν μερικοί ζωντανοί άγιοι που τα έργα τους... μιλούν κι αξίζει να τους επαινούν. Πρόκειται για τα αδέλφια μας, Γιώργο, Ουρανία Γκούμα, που τους στερούμαστε πάνω από 1 έτος.

Τ' αδέλφια μας υπάκουσαν στο «υπάγετε εις όλον τον κόσμο» του Ιησού κι ήρθαν από το εξωτερικό στην χώρα μας. Αρχικά ήρθαν στην Αθήνα το 1959 όπου γνώρισαν τους εκεί αδελφούς και κατόπιν εγκαταστάθηκαν στην Θεσ/νίκη.

Η πρώτη τους επιδίωξη ήταν να γνωριστούν με τους αδελφούς της εκεί εκκλησίας και τις αδελφικές εκκλησίες στα γύρω περίχωρα, Κατερίνη, Σεβαστή Καβάλα. Στη Σεβαστή η έλλειψη αρμονίου και κάποιου ατόμου να το παίζει ήταν εμφανής. Αμέσως οι αδελφοί ενήργησαν και έστειλαν τη Λυδία Κοκτσίδου να πάρει μαθήματα πιάνου στην Κατερίνη. Σε λίγο, με τις προσπάθειες των αδελφών, βρέθηκε το αρμόνιο και έτσι η ανάγκη καλύφθηκε. Οι αδελφοί χαίρονταν να ψάλλουν τώρα τους ύμνους με τη συνοδεία οργάνου.

Η Λυδία Κοκτσίδου με τον τότε ποιμένα της Γιώργο Κυριακίδη και τον αδ. Γκούμα.

Εκκλησία Σεβαστής τότε.

Το 1962 με τη συγκατάθεση της τότε Διοικητικής Επιτροπής της Συνόδου άρχισαν οι αδελφοί τη Β' Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Με τη συνεργασία του αείμνηστου αδελφού Δικτυόπουλου και λίγο αργότερα του Αδελφού Γ. Κρίσιλα το έργο εκπλήρωνε την αποστολή και τους στόχους του. Ψυχές σώζονταν, βαπτίζονταν στο νερό και πληρώνονταν με Πνεύμα Άγιο.

Στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης.

Β' Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής.

Εν τω μεταξύ οι αδελφοί είδαν την ανάγκη διδακτικής ύλης στα Κυριακά Σχολεία και επιδόθηκαν στη μετάφραση και εκτύπωση βιβλίων Κυριακού Σχολείου για παιδιά ηλικίας 8-10 και 11-13 ετών.

Η αδ. Ουρανία μεταφράζει στο Πορτο Ράφτη τον ευλογημένο εργάτη του Θεού αδ. Γκριλ.

Πατέρας και υίος στο έργο το τέρο

Από το 1978-1987 υπηρέτησαν στην **παιδική κατασκήνωση, Βηθανία, στο Πόρτο Ράφτη**. Η διδασκαλία τους, τα πνευματικά τους προγράμματα και η ζωή τους έδωσε στην κατασκήνωση την έννοια ότι είναι το μέρος που τα παιδιά θα συναντήσουν τον Χριστό για προσωπικό τους Σωτήρα όταν θα 'ρθουν να περάσουν τις καλοκαιρινές τους διακοπές. «Η κατασκήνωση ήταν τότε πνευματική» είπε μια μητέρα ενός παιδιού, «κι αυτό είναι που θέλουμε εμείς οι γονείς».

Υμνοδία στην κατασκηνοση παιδιών.

Από το 1980-1987 ήταν το κύριο όργανο που έστεινε και έλυνε το **περίπερο «Μάννα» στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης**. Φρόντιζαν για την καλή του λειτουργία και τη σωστή απόδοσή του. Αρκετοί νέοι, κυρίως από τη Θεσσαλονίκη αλλά και από την Αθήνα πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους το έργο αυτό. Χιλιάδες φυλλάδια μοιράζονταν σε κάθε περίοδο που διαρκούσε στην αρχή 21 μέρες και αργότερα 15 μέρες. Αρκετές εκατοντάδες άτομα γράφονταν στα Διεθνή Μαθήματα διά Αλληλογραφίας και πολλές καρποφόρες συζητήσεις γίνονταν με ειλικρινείς εκζητητές της Αλήθειας.

Η ανάγκη **υμνολογίου με νότες** που θα περιείχε παλιούς και νέους ύμνους γινόταν όλο και πιο μεγάλη. Το υμνολόγιο «**Ψάλλετε εις τον Κύριο**» γράφτηκε, λόγια και νότες, από τους αδελφούς Γκούμα. Επίσης τα βιβλία «**Το Βάπτισμα εν Πνεύματι Αγίω, το Χάρισμα της Προφητείας και Προορισμένοι για το Θρόνο**» και οι μικροί άρτοι με τις 120 υποσχέσεις είναι έργο των αδελφών.

Σε όλο το διάστημα της διακονίας τους στην Ελλάδα ήταν **πολύ γενναιοδωροι**. Όταν η **εκκλησία των Χανίων** είχε ανάγκη από υλική υποστήριξη, ο αδελφός Γκούμας ήταν **από τους πρώτους** που το συμπαράσταθηκε.

Οι αδελφοί, **αν και μακριά**, εξακολουθούν να αγαπούν το έργο της Ελλάδας και ενδιαφέρονται γι' αυτό. Οι **τόκοι της μικρής περιουσίας που κληρονόμησαν από το πατρικό τους σπίτι πηγαίνουν στα ενοίκια των νέων έργων που ανοίγουν**.

Εκεί που βρίσκονται τώρα εξακολουθούν να εργάζονται και **πάλι για την Ελλάδα**, βοηθούν στο περιοδικό «**Παράκλητος**»... Αυτή τη φορά στόχος τους είναι να βοηθήσουν τους αδελφούς της **Ρόδου** να αποκτήσουν σύντομα την αίθουσα τους. Στο παρελθόν βοήθησαν στην αγορά αίθουσας για τα **Χανιά, την Καβάλα και τη Θεσσαλονίκη**.

Δεν ξεχνώ όταν ήμουν ταμίας στην Σύνοδο ο γιος τους Δαβίδ μου έστειλε τα δέκατά του από το... **εξωτερικό!** για το έργο της Συνόδου μας.

Αξίζει ένα μεγάλο «**ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ**» στον καλό μας Θεό για την οικογένεια Γκούμα που είχαμε από κοντά και έχουμε ζωντανά δυναμικά από μακριά. Δεν ξεχνάμε τα δάκρυά τους, τον πόνο τους για το έργο της Ελλάδας. Δεν ξεχνάμε την οικοδομή κι αγάπη τους στις δραστηριότητες της Συνόδου μας. **Αδέλφια Γκούμα, σας ευχαριστούμε!**

Χαρ. Σιδηρόπουλος

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Ο αδ. Τιμόθεος έτοιμος για εξόρμηση.

Θα μπορούσαμε χωρίς καμιά επιφύλαξη να πούμε για τον αδελφό Τιμόθεο ό,τι είχε πει ο Θεός στο Λόγο Του για το δούλο Του τον Ιώβ. «Και ο άνθρωπος αυτός ήτο άμειπτος και ευθύς, και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακό».

Όσοι γνώρισαν, τον αδελφό Τιμόθεο, δε θα ξεχάσουν ποτέ το χαμογελαστό του πρόσωπο, τον διακαή ζήλο για το Θεό, την αγάπη του για τη χαμένη ψυχή, που δεν γνώριζε εμπόδια και στερήσεις, τον αυθορμητισμό του που τον διέκρινε στις σχέσεις του με τους συνανθρώπους του, τον ύμνο που ποτέ δεν έλλειπε απ' τα χείλη του. Τέτοιοι άνθρωποι δεν ξεχνιούνται εύκολα. Αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση.

Γεννήθηκε το 1907 στο Σεμέν της Κερασούντας από γονείς γνώστες της αλήθειας. Το 1918 η οικογένειά του, μαζί με πολλούς συγγενείς, μετανάστευσαν στην Ελλάδα. Κατέληξαν στην Κατερίνη, «στο στέκι των Ευαγγελικών», όπως την αποκαλούσαν οι κάτοικοί της τότε.

Ένα κήρυγμα από τον τότε ποιμένα της Ευαγγελικής εκκλησίας έκανε τον Τιμόθεο να γνωρίσει το Σωτήρα Χριστό. Ως τότε, όπως ο ίδιος ομολογούσε, ήταν ψεύτης, καυγάδιζε με το παραμικρό, νευρίαζε και δύσκολα συγχωρούσε όποιον του έκανε κακό. Όταν δέχτηκε το Χριστό στην καρδιά του, όλα άλλαξαν. Ένας νέος Τιμόθεος ξεπήδησε μέσα απ' τον παλιό. Μια στροφή 180° έγινε στη ζωή του. Ο παλιός Τιμόθεος, με τα έργα της σαρκός φανερά στη ζωή του, πέθανε κι ένας νέος Τιμόθεος, με τον καρπό του Πνεύματος αναστήθηκε.

Το 1926 ιδρύθηκε ο Σύλλογος των Νέων στην Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης και ο Τιμόθεος ήταν όχι μόνον ιδρυτικό μέλος αλλά και πρόεδρος του.

Κάτι όμως έλλειπε από τη ζωή του. Έλλειπε το βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα που θα τον τόνωνε και θα τον έκανε μια ζωντανή φλόγα για τον Κύριο. Για το θέμα αυτό είχε τέλεια άγνοια όπως τόσοι άλλοι. Γι αυτό, ο Θεός που δεν θέλει τα παιδιά Του να στερηθούν από καμιά ευλογία Του έστειλε δυο αγαπητούς αδελφούς, γνωστούς σαν πρωτομάρτυρες της διδασκαλίας αυτής, να κηρύ-

ξουν για το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος που κάθε πιστός έχει ανάγκη μετά τη σωτηρία. Πρώτη φορά ακουγόταν αυτή η αλήθεια στην πόλη της Κατερίνης και σ' όλη την Ελλάδα. Ζηλωτής όπως ήταν ο αδελφός Τιμόθεος, πείστηκε, ζήτησε το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο και ο Κύριος τον βάπτισε αμέσως. Ήταν ο τρίτος κατά σειρά που γεύθηκε την ευλογία αυτή και από τότε δεν σταμάτησε να είναι ο ζωντανός μάρτυράς της με τα δυναμικά κηρύγματά του και τον ακούραστο δυναμισμό του. Όλα προϊόντα της θαυμαστής αυτής πείρας που λέγεται βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο.

Αργότερα άρχισε να εκκλησιάζεται στην Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής και να κηρύπτει απ' τον άμβωνα, όταν απουσίαζε ο ποιμένας της.

Ο αδελφός Τιμόθεος Σιδηρόπουλος είχε μια ξεχωριστή διακονία. Ο Κύριος τον έχρησε να ευαγγελίζει τους πτωχούς και να γιατρεύει τους συντετριμμένους στην καρδιά. Σε όλο το διάστημα της διακονίας του, που έφτασε τα 50 χρόνια, ευαγγέλισε 323, οδήγησε πολλές ψυχές στο Χριστό. 51 άτομα βαπτίστηκαν με Πνεύμα Άγιο, και 33 θεραπεύτηκαν. (Ο αδελφός Τιμόθεος είναι γνωστός για τους καλούς λογαριασμούς που κρατούσε στο έργο της διακονίας του). Δεν δίσταζε να μιλήσει σε κληρικούς, σε διανοούμενους και σε κάθε άνθρωπο που καθόταν δίπλα του στο λεωφορείο. Για τη μαρτυρία του Χριστού πήγε 9 φορές στην αστυνομία.

Το 1948, στην Καβάλα, τον συνέλαβε η αστυνομία και τον κράτησε 6 μέρες σε διάφορα κελιά της φυλακής. Εκεί, αντί να κλαίει τη μοίρα του, κήρυττε για το Χριστό. Βρήκε αντίδραση απ' τον δεσμοφύλακα αλλά ούτε κι αυτό τον σταμάτησε. Εξακολούθησε να μιλά ώσπου μια μέρα τον πλησίασε ο δεσμοφύλακας και τον παρακάλεσε να του πει για το Χριστό. Καθώς τον ευαγγέλιζε, δάκρυα μετάνοιας άρχισαν να κυλάνε από τα μάτια του. Είχε αναγεννηθεί.

Η φυλακιστή μου, λέει ο αδελφός Τιμόθεος, έγινε αιτία να πιστέψει κι ένας μάρτυρας του Ιεχωβά» όταν άκουσε να ψάλλω στον Κύριο με αγαλλίαση καρδιάς. Η ίδια περίπτωση, με εκείνη του δεσμοφύλακα της

φυλακής των Φιλιππων, που διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων.

Παρά το «προκεχωρημένο» της ηλικίας του και τις αλεπάλληλες ιατρικές επεμβάσεις –συνολικά δώδεκα– στο σώμα του, ο εσωτερικός του κόσμος ανανεώνονταν καθημερινά με την ελπίδα της προσμονής να δει τον Κύριό Του που είχε αγαπήσει με όλη την καρδιά του.

Παρακάτω αναφέρουμε ένα απόσπασμα της συλλυπητήριας επιστολής που έστειλε η αδελφή Τασούλα Κοχλάκη από τα Χανιά της Κρήτης, στους συγγενείς του.

«Ήταν ένας αγαπτός αδελφός, ταπεινός, ανεξίκακος, πράος, χαρούμενος. Έτρεχε πάντα για τον Κύριο. Έδειχνε σοφία στις συζητήσεις με τον καθένα που ευαγγελίζε. Αν και δεν ήταν πολύ εγγράμματος όμως το Πνεύμα το Άγιο, που είχε μέσα του, Του έδινε τα κατάλληλα λόγια. Μια μέρα, καθώς βρισκόμουν στην προσευχή, είδα ένα όραμα. Μια ομάδα από ανθρώπους στεκόταν και άκουγε τον αδελφό Τιμόθεο να τους ευαγγελίζει. Άκουσα τότε να μου λέει το Πνεύμα του Θεού μέσα μου «αυτούς που βλέπεις είναι τα χειρόβολα του αδελφού Τιμόθεου».

Επισκεπτόταν την εκκλησία μας κάθε χρόνο κι όταν ανέβαινε στον άμβωνα, αισθανόμουν ζωντανό το Πνεύμα του Κυρίου μέσα μου γιατί μιλούσε με το Πνεύμα.

Η αποστολή του εδώ στη γη φαίνεται να τελείωσε στα 85 χρόνια του αλλά η μνήμη του θα εξακολουθεί να ζει.

Γιώργος και Τασούλα Κοχλάκη

Συμφωνούμε κι εμείς με τα αδέρφια μας ότι η μορφή του αδελφού Τιμόθεου θα μείνει βαθιά χαραγμένη στο μυαλό και την καρδιά μας για τις πολλές αρετές του και ιδιαίτερα για το ακούραστο ευαγγελιστικό του έργο.

Θα μας λείπει σαν ευαγγελιστής, σα μέλος της Συνόδου τακτικό και πάντοτε παρών στις εκδηλώσεις της, σα συμπαραστάτης στις συναθροίσεις που δεν είχαν ποιμένα, σαν επιστήθιος αδελφός που μπορούσες να του εκμυστηρευθείς τον πόνο σου και να σε παρηγορήσει. Θα μας λείπει....

Ο πρώτος που πήρε το λόγο ήταν ένας άντρας που για χρόνια καθόταν σε αναπηρική καρέκλα και τον θεράπευσε ο Κύριος. Στη συνέχεια σηκώθηκε μια γυναίκα που χρόνια έπασχε από ακατάσχετη αιμορραγία και περιέγραφε τον τρόπο που τη θεράπευσε ο Κύριος. «Με **άλλειψαν** με λάδι, προσευχήθηκαν επάνω μου και μια μέρα πριν μπω στο χειρουργείο ο Θεός με θεράπευσε». Κατόπιν μίλησε ένας άντρας που για πολλά χρόνια έσερνε το πόδι και το χέρι του εξαιτίας μιας καρδιακής προσβολής που είχε πάθει. Περιέγραψε πως τον θεράπευσε ο Θεός ενώ οι γιατροί είχαν χάσει κάθε ελπίδα θεραπείας του.

Αυτό συνέχισε για μια ολόκληρη ώρα και μισή. Όλοι άκουγαν με ενδιαφέρον ενώ δάκρυα κυλούσαν απ' τα μάτια τους καθώς άκουγαν τις θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού στους ανθρώπους αυτούς.

Όταν τέλειωσε το πρόγραμμα σηκώθηκα και είπα: «Θα σας περιμένουμε το άλλο Σάββατο και εσείς όλοι που ήρθατε εδώ σήμερα σε αναπηρικές καρέκλες, ή σαν εκείνη τη γυναίκα στη Γραφή που είχε αιμορραγία και ξόδεψε όλη της την περιουσία στους γιατρούς για να θεραπευτεί αλλά δε θεραπεύτηκε, εσείς θα μας ψυχαγωγήσετε το άλλο Σάββατο με τις ομολογίες που θα δώσετε πως σας θεράπευσε ο Κύριος». Μετά προσευχηθήκαμε αμέσως κι ο Θεός επισκέφθηκε όλους με θαυμαστό τρόπο. Το επόμενο Σάββατο ευλογηθήκαμε με τις ομολογίες που έδωσαν εκείνοι που θεραπεύτηκαν.

Ποτέ δε θα ξεχάσω τη μέρα εκείνη όταν όρθιος φώναξα «ποιος θέλει να θεραπευτεί». Φυσικά όλοι ήθελαν. Θυμάμαι όμως μια ειδική περίπτωση. Είχα πάει να βρω μια γυναίκα που καθόταν σε αναπηρική καρέκλα για να τη φέρω στη συνάθροιση. Στο δρόμο έσπασε η ρόδα. Τη διόρθωσα πρόχειρα αλλά μου ξαναέσπασε. Όταν προσπάθησα να τη διορθώσω

(συνέχεια)

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Τρώντισος Ηλίας

για δεύτερη φορά της είπα: «δε θα ξαναχρησιμοποιήσεις την καρέκλα αυτή». Με δυσκολία φτάσαμε στην ιεραποστολή. Ο Θεός τη θεράπευσε με ένα πολύ θαυμαστό τρόπο. Δεν ξαναχρειάστηκε την καρέκλα της. Ήμουν ατόπητος μάρτυρας από τη στιγμή που βγήκε από τη συνάθροιση μέχρι τη στιγμή που έφτασε στο σπίτι της και ανέβηκε τις σκάλες. Σ' όλο το διάστημα δόξαζε τον Κύριο για το μεγάλο θαύμα που έκανε στο σώμα της.

Στη συνάθροιση ήταν κι ένας νέος που υπέφερε από επιληψίες για δεκαοκτώ χρόνια. Θεραπεύτηκε αμέσως. Ποτέ του δεν είχε βγει έξω από το σπίτι χωρίς κάποιος να είναι μαζί του. Η μητέρα του τον έφερε στη συνάθροιση και ο Θεός εργάστηκε τόσο θαυμαστά στη ζωή του που μέσα σε δυο βδομάδες έπιασε δουλειά σ' ένα εργοστάσιο και βοηθούσε στα έξοδα της οικογένειας με το μεροκάματο του.

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

Μια άλλη περίπτωση ήταν αυτή, ενός νέου που περπατούσε κυρτωμένος, σαν εκείνη της γυναίκας στη Γραφή που ο Ιησούς είπε πως κατεχόταν από το πονηρό πνεύμα της ασθένειας. Τη μέρα κείνη ο νέος αυτός ελευθερώθηκε όπως είχε ελευθερωθεί και κείνη η γυναίκα στη συναγωγή. Ο Χριστός είπε πως εργαζόταν τα έργα του Πατέρα Του και αυτός που πίστευε θα έκανε τα ίδια έργα μ' Εκείνον. Εκείνος επιπίμψε το πνεύμα της ασθένειας στη γυναίκα, κι εγώ έκανα το ίδιο στο όνομα του Ιησού. Ο νέος έγινε αμέσως καλά κι όλοι δόξασαν τον Κύριο για το θαύμα που είδαν να γίνεται μπροστά στα μάτια τους.

Μία ακόμη εκπληκτική περίπτωση ήταν ενός παιδιού που το σώμα του ήταν σκεπασμένο, από το κεφάλι ως τα νύχια, μ' ένα λεπτό στρώμα σιδήρου. Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από κόσμο αλλά ο πατέρας σήκωσε το παιδί στα χέρια του και το

έδωσε σε κάποιον που καθόταν μπροστά του. Από χέρι σε χέρι, το παιδί έφτασε μπροστά μου, πάνω στην εξέδρα. Το άλειψα με λάδι κι έβαλα πάνω του τα χέρια μου στο όνομα του Ιησού Χριστού. Το παιδί άρχισε αμέσως να φωνάζει: «Μπαμπά, μπαμπά, το νιώθω παντού επάνω μου, είναι επάνω μου». Τη μέρα κείνη το παιδί θεραπεύτηκε κι ελευθερώθηκε για πάντα.

Σου κάνει έκπληξη που η πίστη ζωντάνεψε μέσα στις καρδιές εκείνων που είδαν όλα αυτά τα θαύματα; Μια βδομάδα αργότερα, όλοι αυτοί που θεραπεύτηκαν άρχισαν να γυρίζουν στην πόλη και να λεν τι είχε κάνει ο Χριστός γι' αυτούς.

Ακούγαμε συχνά το Smith Wigglesworth να λέει πως δεν είχε σημασία ποιο ήταν το θέμα του κηρύγματος του επειδή πάντα κατέληγε να κηρύπτει πως ο Κύριος συγχωρεί όλες τις αμαρτίες και θεραπεύει κάθε ασθένεια.

Το κήρυγμά του ήταν πάντα «Χριστός». Έλεγε πως ποτέ κανείς στην ιστορία του κόσμου δεν αγάπησε και δεν πόνησε για τον Άνθρωπο όσο ο Χριστός. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος είπε: «όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω, και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει» (Ιωάν. 14:12). Ο Θεός θέλει να έχουμε τέτοια πίστη που θα τολμά να κάνει κτήμα της κάθε υποσχηση του Λόγου Του». Αλλά ας αφήσουμε τον ίδιο να μας πει την ιστορία του.

Μια μέρα, ήμουνα στη Σουηδία. Καθώς περπατούσα, είδα έναν να πέφτει μπροστά στην πόρτα κάποιου σπιτιού. Αμέσως κόσμος μαζεύτηκε γύρω του και όλοι έλεγαν πως ήταν νεκρός. Δεν έχασα καιρό και αμέσως χρησιμοποίησα τη δύναμη και την εξουσία που έχει το όνομα του Ιησού Χριστού και, μόλις το έκανα, ο άνθρωπος ελευθερώθηκε. Βασανιζόταν για πολλά χρόνια στην κατάσταση αυτή. Ο Κύριος μου είπε να τον χρησιμοποιήσω για παράδειγμα στη συνάθροιση γι'

αυτό και τον κάλεσα να ῥθει στην εκκλησία. Ανάμεσα στα άλλα ανέφερε και μερικά πολύ τραγικά πράγματα που ο διάβολος του ψιθύριζε και έπειτα μας είπε πως ο Κύριος τον έδιωξε από πάνω του.

Όταν ήμουνα στην Κεϋλάνδη με είχαν στείλει σε ένα χωριό να προσευχηθώ για μια γυναίκα που υπέφερε από καρκίνο και βρισκόταν στα τελευταία της. Το σπίτι ήταν γεμάτο κόσμος. Τους μίλησα για το Χριστό. Με βεβαιότητα τους είπα: «η γυναίκα θα θεραπευτεί αλλά θέλω εσείς να δείτε τη δύναμη του Κυρίου μου, θέλω εσείς να γνωρίσετε Αυτόν που μπορεί να σας σώσει από την αμαρτία και να σας ελευθερώσει απ' την εξουσία του διαβόλου». Προσευχήθηκα για τη γυναίκα και θεραπεύτηκε με τόσο θαυμαστό τρόπο που τα νέα έφτασαν μέχρι τα γραφεία της τοπικής εφημερίδας και δημοσιεύτηκαν την επόμενη μέρα. Η ίδια η γυναίκα ήρθε στη συνάθροιση και ομολόγησε για το πως ο Κύριος τη θεράπευσε τελείως. Ο Χριστός μας είπε: «Σημεία δε εις τους πιστεύοντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα». Τι σημαίνει να «πιστεύεις;» Σημαίνει να έχεις τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη στο Λόγο του Κυρίου που να Τον δέχεσαι απλά και μόνο γιατί Εκείνος το είπε.

Θυμάμαι μια μέρα που μου είχαν ζητήσει να επισκεφθώ μια γυναίκα που ήταν ετοιμοθάνατη. Όταν μπήκα στο δωμάτιό της κατάλαβα πως η κατάστασή της, από ανθρώπινη πλευρά, ήταν απελπιστική: υπέφερε από έναν όγκο που της απομυζούσε τη ζωή. Καθώς την κοίταξα κατάλαβα πως μόνο ένα θαύμα θα μπορούσε να τη σώσει. Ευχαριστώ το Θεό που ήξερα πως Εκείνος ήταν ικανός να το κάνει. Είπα στη γυναίκα, «ξέρω πως είσαι πολύ αδύνατη, αλλά, αν θέλεις να γίνεις καλά, σήκωσε το χέρι σου ή, αν δε μπο-

ρείς σήκωσε το δάχτυλό σου». Το χέρι της ήταν απλωμένο πάνω στο κρεβάτι ακίνητο, σήκωσε όμως το δάχτυλό της. Γύρισα και είπα στο φίλο μου: «θα την αλείψουμε με λάδι και θα προσευχηθούμε». Μόλις την αλείψαμε με λάδι, έπεσε το σιαγόني της. «Είναι νεκρή» είπε φανερά τρομοκρατημένος ο φίλος μου. Ποτέ μου δεν είχα δει άνθρωπο τόσο τρομοκρατημένο. «Τι θα κάνω τώρα;» ρώτησε. Ίσως πείτε πως αυτό που έκανα στη συνέχεια, ήταν παράλογο, όμως το έκανα. Άπλωσα τα χέρια μου και την τράβηξα απ' το κρεβάτι. Την έστησα όρθια στον απέναντι τοίχο και την κράτησα γιατί ήταν τελείως νεκρή. Την κοίταξα κατάματα και είπα: «Στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε επιμώ θάνατε». Ξαφνικά άρχισε να τρέμει όλο το σώμα της, απ' την κορυφή ως τα νύχια. Ξαναείπα: «στο όνομα του Ιησού Χριστού σε διατάζω να περπατήσεις». Της ξαναείπα «στο όνομα του Ιησού, στο όνομα του Ιησού περπάτα»... μέχρι που περπάτησε.

Ο φίλος μου, βλέποντας το π είχε συμβεί, βγήκε έξω κι άρχισε να λέει, σ' όποιον συναντούσε στο δρόμο, πως μόλις είχε δει με τα ίδια του τα μάτια να ανασταίνεται μια νεκρή. Ο γιατρός της γυναίκας, μόλις έμαθε π είχε συμβεί, έτρεξε να τη δει. «Άκουσα απ' τον πρεσβύτερο της εκκλησίας πως αναστήθηκαν κι ήρθα να μάθω αν είναι αλήθεια». Όταν η γυναίκα το επιβεβαίωσε τη ρώτησε αν θα τολμούσε να ομολογήσει μπροστά σε μια ολόκληρη εκκλησία αυτό που της συνέβη. Η απάντησή της ήταν «θα πάω οπουδήποτε να το ομολογήσω». Πήγε στην εκκλησία. Το πρόσωπό της, αν και ήταν κλωμό, έμοιαζε να φωτίζεται από κάποιο αδιόρατο φως. Ήταν ντυμένη στα άσπρα κι έλαμπε ολόκληρη.

* συνεχίζεται

**Το περιοδικό εκτιμά κάθε οικονομική υποστήριξη
γιατί μόνοι πόροι συντήρησής του είναι
οι συνδρομές των αδελφών**

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ

(συνέχεια)

32η Ερώτηση: Το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα δόθηκε μόνο την μέρα της Πεντηκοστής για να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ξένες γλώσσες;

Στο βιβλίο «Η γλωσσολογία - μύθοι και αλήθειες» σελίδα 8 του Ζερβ. γράφει. «Η ομιλία ξένων αλλά γνωστών γλωσσών, την μέρα της Πεντηκοστής, ήταν μια κυριαρχική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος που έλυσε το πρόβλημα της γλωσσικής επικοινωνίας στα Ιεροσόλυμα...». Δεν αναφέρει τα παραπάνω μόνο ο αγαπητός μας Ζερβ. αλλά και άλλοι τονίζουν ότι την μέρα της Πεντηκοστής μίλησαν ξένες γλώσσες με σκοπό τον ευαγγελισμό τών εθνών...

Ο Λόγος του Θεού δεν μας επιτρέπει να πιστεύουμε τέτοιες φανταστικές απόψεις. Ξεκάθαρα μας διευκρινίζει ότι το ακροατήριο ήταν Ιουδαίοι. «Ήσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ **ΙΟΥΔΑΙΟΙ**, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους...» Πράξεις β' 5. Ο απόστολος Πέτρος, «σταθείς μετά των ένδεκα ύψωσε την φωνήν αυτού και ελάλησε, **Άνδρες ΙΟΥΔΑΙΟΙ** και πάντες οι κατοικούντες την **Ιερουσαλήμ**... Άνδρες **ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ** ακούσατε τους λόγους τούτους... ας εξεύρει πας ο **ΟΙΚΟΣ ΙΣΡΑΗΛ**» Πράξεις κεφ. Β' εδάφια 14, 22, 36. Δν-

λαδή, ο Πέτρος κήρυξε στους Ιουδαίους προφανώς δεν μίλησε σε ξένη γλώσσα αλλά σε μια απλή νοτιή γλώσσα, ώστε «αφού ήκουσαν ταύτα, ήλθεν εις κατάνυξιν η καρδιά αυτών και είπον προς τον Πέτρον «...π πρέπει να κάμωμε άνδρες αδελφοί». Πρ. β' 37. Συνέχισε ο Πέτρος «Μετανοήσατε...». Εννοείται το κήρυγμα δεν εκφράστηκε σε ξένη γλώσσα, δηλ. σε άλλη γλώσσα πλην της Ιουδαϊκής.

Οι Ιουδαίοι που ήρθαν την Πεντηκοστή στην Ιερουσαλήμ «δέχτηκαν τον λόγο δηλ. το κήρυγμα του Πέτρου» Πρ. β' 41 και σώθηκαν περίπου 3.000 ψυχές. Βέβαια πολλοί άκουσαν, άλλοι θαύμασαν, άλλοι χλεύασαν ακούγοντας τα μεγαλεία του Θεού σε διαφορετικές γλώσσες και διαλέκτους που γεννήθηκαν την στιγμή που «επλήσθησαν Πνεύματος Αγίου» Πράξεις β' 4.

Συμπέρασμα. Με τις ξένες γλώσσες που μίλησαν οι 120 την μέρα της Πεντηκοστής «λάλησαν τα μεγαλεία του Θεού»: Ήταν ένα υπερφυσικό ΣΗΜΕΙΟ για το λαό. Με την απλή Ιουδαϊκή γλώσσα που κήρυξε ο Πέτρος στους... **Ιουδαίους** ευαγγελίστηκε ο Ιουδαϊκός λαός που ήρθε από διάφορα έθνη.

33η Ερώτηση: Σήμερα δεν δίνεται το βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα γιατί λείπουν οι 12 απόστολοι;

Μερικοί πιστεύουν ότι για να λάβει κάποιος Άγιο Πνεύμα πρέπει να είναι παρών κάποιος απόστολος. Αφού τώρα δεν υπάρχουν οι 12 απόστολοι άρα δεν δίνεται το βάπτισμα. Βέβαια η ιστορία της εκκλησίας αυτό το διαψεύδει. Η Αγία Γραφή στο Πράξεις θ' 10, 17 μας αναφέρει πως πληρώθηκε μ' Άγιο Πνεύμα ο νεόπιστος πρώην διώκτης της εκκλησίας Σαούλ. Με την διακονία του **Ανανία** που δεν ήταν απόστολος αλλά **απλός μαθητής**. Ο Παύλος βαπτίστηκε μ' Άγιο Πνεύμα. Γιατί δεν εξαρτάται το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα από την παρουσία ή διακονία ενός απόστολου; Απλούστατα γιατί ο **«ΒΑΠΤΙΖΩΝ!»** είναι ο **ΙΗΣΟΥΣ, ο ΚΥΡΙΟΣ**. Ο Κύριος επιτρέπει σ' εργάτες του να βαπτίζουν στο νερό αλλά είναι ο **ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ** και δεν εξαρτάται από κανέναν να βαπτίζει μ' Άγιο Πνεύμα.

34η Ερώτηση: Υπάρχει σχέση του βαπτίσματος μ' Άγιο Πνεύμα με το Ρωμαίους ΣΤ' 1-4;

Στο βιβλίο «Το Άγιο Πνεύμα» σελ. 138 του ΕΛΕ. ΣΜΠΡ. αναφέρεται: «Με το βάπτισμα του Α-

γίου Πνεύματος ο πιστός ταυτίζεται με τον Χριστό στον θάνατο, στην ανάσταση...» Ρωμ. ΣΤ' 1-4.

Το Ρωμαίους ΣΤ' 1-4 είναι άσχετο με το βάπτισμα στο Άγιο Πνεύμα. **Είναι σχετικό με το βάπτισμα στο νερό.** Στα εδάφια 3, 4 αναφέρεται «... **Εβαπτίσθημεν εις τον Χριστόν Ιησοούν** (όχι στο Άγιο Πνεύμα)... συνετάφημεν μετ' αυτού (Χριστού) δια του βαπτίσματος (εννοείται στο νερό). Γενικά όταν λέει η Βίβλος βάπτισμα στον Χριστόν Ιησοού εννοεί βάπτισμα στο νερό (Πρ. θ' 38 Η' 16...).

35η Ερώτηση: Δεν επαναλαμβάνεται σήμερα το γεγονός της Πεντηκοστής;

Ο R. McQuilkin στο βιβλίο του «Το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα» σελίδα 23 γράφει: «Κάθε εμπειρία του βαπτίσματος του Πνεύματος που αναφέρεται στις Πράξεις είναι μοναδική και δεν είναι μαρτυρία για διδασκαλία σε μας... Κανένας δεν διδάσκει ότι θα πρέπει να έχουμε μια επανάληψη τη πρώτης Πεντηκοστής. Για να έχουμε κάτι τέτοιο θα πρέπει να υπάρξουν ταυτόχρονα και ο ήχος, σαν ένα ορμητικό φύσημα ισχυρού ανέμου, θα πρέπει να υπάρξουν γλώσσες φωπίας... Ούτε μπορούμε να έχουμε επανάληψη της εμπειρίας των πιστών της Σαμάρειας, εκτός αν μπορούμε να στείλλουμε να έλθουν δυο απόστολοι να βάλουν τα χέρια τους σε κείνους που πρόκειται να λάβουν το Πνεύμα... Δεν μπορούμε να έχουμε ούτε την εμπειρία που είχε ο Παύλος μ' εκείνους τους μαθητές στην Έφεσο, λόγω του ότι δεν έχουμε κανέναν που να έχει βαπτισθεί το βάπτισμα του Ιωάννη».

Στο βιβλίο «Πνευματικά» σελ. 50 του Ζερβ. αναφέρεται: «Οι περιπτώσεις των μαθητών της Πεντηκοστής, της Σαμάρειας, των μαθητών της Εφέσου ήταν ειδικές περιπτώσεις... που δεν έχουν καμιά εφαρμογή στην σημερινή εκκλησία».

Οι παραπάνω 2 συγγραφείς κι άλλοι που γράφουν περίπου τα ίδια φιλοσοφούν. Δεν Γραφικολογούν. Τα συμπεράσματά τους δεν τα στηρίζουν στην Αγία Γραφή. Λησμονούν ότι **ο Βαπτίζων μ' Άγιο Πνεύμα είναι ο Χριστός** (Ματθαίος γ' 11...) και δεν εξαρτάται το βάπτισμα αν υπάρχει απόστολος ή όχι **ή αν ακούγεται ήχος** ή φαίνονται γλώσσες φωπίας ή αν κάποιος βαπτίζεται το βάπτισμα του Ιωάννου. Αγνοούν το μήνυμα του Πέτρου σχετικά με την συντροφιά του Κορνήλιου. **«Ο Θεός έδωκε εις υτούς ΙΣΗΝ ΔΩΡΕΑ ΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΗΜΑΣ...»** Πράξεις ΙΑ' 17. Γιατί; Επειδή ακούστηκε ήχος; επειδή φάνηκαν γλώσσες πύρινες; ΟΧΙ.

«Διότι επίστευσαν εις τον Κύριον Ιησοούν Χριστόν». Πρ. ΙΑ' 17. Λησμονούν το μήνυμα του Πέτρου την μέρα της Πεντηκοστής προς τους χιλιάδες Ιουδαίους... Θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος διότι **προς εσάς είναι η ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ προς τα ΤΕΚΝΑ** σας και προς **πάντας** τους εις ΜΑΚΡΑΝΝΟΙ Πράξεις Β' 38, 39. Δηλαδή, το γεγονός της Πεντηκοστής δηλ. το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα δεν είναι μόνο για τους παρόντες (= ΕΣΑΣ) την μέρα της Πεντηκοστής, αλλά και για την άλλη γενιά (= ΤΕΚΝΑ ΣΑΣ). Δεν είναι μόνο για τους Ιουδαίους αλλά και για τα έθνη (= ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΝ). Ξεχνούν ότι οι ανάγκες του α' αιώνα υψίστανται και σήμερα γι' αυτό ο Ιησούς σήμερα έχει βαπτίσει μ' Άγιο Πνεύμα πάνω από 400 εκατομμύρια πιστούς. Λησμονούν ότι ζούμε ακόμη τις «έσκατες ημέρες» σήμερα και συνεχίζει να εφαρμόζεται η προφητεία: «Εν ταις εσχάταις ημέραις λέγει ο Θεός θέλω εκκεί από του Πνεύματός μου επί πάσαν σάρκαν...» Πράξεις Β' 17...»

Αφού ο Ιησούς είναι ο **μοναδικός που βαπτίζει** μ' Άγιο Πνεύμα και είναι ο Ίδιος, χθες, σήμερα στους αιώνες και αφού απαιτεί από μας **μόνο ΠΙΣΤΗ** γιατί λοιπόν το γεγονός της Πεντηκοστής να μην επαναλαμβάνεται και σήμερα;

36η Ερώτηση: Τί λέει η Εκκλησιαστική Ιστορία σχετικά με το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα;

Εκτός τα γεγονότα που αναφέρει η Βίβλος υπάρχουν κι άλλες μαρτυρίες που υπογραμμίζουν ότι το βάπτισμα μ' Άγιο Πνεύμα συνέχισε να δίνεται **μετά τον Α' αιώνα.**

Ο **Κλήμης της Αλεξανδρείας (150-212)** στην α' επιστολή κεφ. 2 έγραφε: «... Γέμισαν με ειρήνη και αγάπη όταν **γεύτηκαν την έκχυση του Αγίου Πνεύματος...**».

Ο **Ειρηνάιος (175-202)**, επίσκοπος της Λυών: «Βλέπουμε πολλά αδελφία της Εκκλησίας που **προφητεύουν και μιλάνε ξένες γλώσσες...**».

Ο **Τερτυλλιανός (160-220)** «... **Υπάρχουν πνευματικά χαρίσματα και ξένες γλώσσες.**».

Ο Αυγουστίνος (354-430): «Εμείς ακόμη κάνομε εκείνο που οι απόστολοι έκαναν δηλ. **επέθεταν τα χέρια** στους Σαμαρείτες **ζητώντας Άγιο Πνεύμα...** Εννοείται για να μιλήσουν ξένες γλώσσες οι πιστοί».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος είχαμε ακόμη μια φορά την ευκαιρία να απολαύσουμε τη ζεστή αδελφική κοινωνία στο Γραφικό ποτάμι της Λυδίας. Η φετινή μας συγκέντρωση έγινε στις 19 Ιουνίου και η συμμετοχή των αδελφών ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη χρονιά.

Μαζευτήκαμε αδέρφια από την Καβάλα, Ν. Καρυσά Χρυσούπολης, Άγιο Αθανάσιο Δράμας, Σέρρες, Μακρύγιαλο, Κορινό, Κάρπαθο, Ρόδο, Κατερίνη, Θεο/νίκη, Αθήνα, Φλώρινα, Αμύνταιο, Ν. Πετρίτσι, Προμαχώνα, Λυδία, Γέροντα. Επίσης ήλθε ένα πούλμαν γεμάτο με αδέρφια από την εκκλησία Αθηνών (οδός Αρμοδίου).

Η μέρα μας πέρασε από το πρωί ως το βράδυ με ύμνους, προσευχές, ομολογίες και μηνύματα. Είχαμε επίσης την ευκαιρία να απολαύσουμε τη συντροφιά ο ένας του άλλου καθώς και να γνωρίσουμε νέα αδέρφια. Ήταν όλα τόσο όμορφα και

ευλογημένα που δε θέλαμε να τελειώσει η μέρα. Εκεί έξω στη φύση κοντά στις ομορφιές της δημιουργίας η παρουσία του Θεού ήταν περισσότερο έντονη. Κοντά στις πνευματικές ευλογίες απολαμβάναμε και τις φυσικές ομορφιές που ο Θεός μας χάρισε.

Ιδιαίτερα χαρήκαμε που βαπτίστηκαν μερικές ψυχές στο νερό υπακούοντας στην εντολή του Χριστού: «Ο πιστεύσας και βαπτισθείς θέλει σωθεί» Μάρκος ισ' 16.

Το βάπτισμα στο νερό τέλεσαν οι ποιμένες: Χάρλας Απόστολος (Κορινός), Λάμπης Σιδηρόπουλος (Καβάλα), Ηλίας Χατζηλευθερίου (Κατερίνη), Δημήτριος Λέκκας (Αθήνα).

Ευχαριστούμε το Θεό που με την παρουσία Του ομόρφηνε τη μέρα ώστε πολλοί αδελφοί να μας προτείνουν πιο σύντομα να ξαναγίνει αυτή η αδελφική κοινωνία με το βάπτισμα στο ιστορικό ποτάμι Λυδία.

Άννα Ιορδανίδου
Καβάλα

Λατρεία - βάπτισμα στο ποτάμι της Λυδίας Καβάλας.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΡΟΔΟ

Και φέτος το καλοκαίρι, συγκεκριμένα το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, σχηματίσθηκε η ευαγγελιστική ομάδα από δώδεκα άτομα που προέρχονταν από Καβάλα, Θεσ/νίκη, Κορινό, Κατερίνη, Αθήνα και Πειραιά. Η πρώτη βδομάδα αφιερώθηκε στις πόλεις της Κρήτης με προσωπικό ευαγγελισμό και με φυλλάδια πολλά. Το μήνυμα του Χριστού για σωτηρία αντήχησε σε πολλούς ανθρώπους με αποκορύφωμα την συγκέντρωση που είχαμε μέσα στις φυλακές Αγίας των Χανίων όπου ένα μεγάλο ακροατήριο από κρατούμενους άκουσε για τον Χριστό και το ευαγγέλιό του. Η επικοινωνία μας με τους αδελφούς στην Κρήτη, στο Βενί, στο Ηράκλειο, στα Χανιά, στο Ρέθυμνο ήταν πολύ ευλογημένη. Μετά πήγαμε στην Ρόδο. Σε συνεργασία με τους αδελφούς της τοπικής εκκλησίας κηρύξαμε το ευαγγέλιο μέσα στην πόλη της Ρόδου και στις γύρω περιοχές και μας δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφθούμε επίσης και δύο νησιά ακόμη την Κω και Κάρπαθο όπου σε τοπικές συγκεντρώσεις και επισκέψεις ομολογήσαμε τον Χριστό και οικοδομήσαμε πνευματικά τους εκεί αδελφούς.

Για την επιτροπή νεολαίας
Δημ. Κούσερας

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Μετά το Συνέδριο Εργατών στην Λεπτοκαρυά με την γυναίκα μου Μάρθα και ένα άλλο ζευγάρι Αλβανών επισκεφτήκαμε πάλι την Αλβανία. Φορτωμένοι με Κ. Διαθήκες στην Αλβανική γλώσσα και με υλικά αγαθά που μας τροφодότησαν οι εκκλησίες Καβάλας, Βόλου και Βαγίων φτάσαμε στην Κορυτσά.

Μαζευτήκαμε σ' ένα σπίτι και λατρέψαμε τον Κύριο. Με δίψα και κατάνυξη οι Αλβανοί άκουγαν τον Λόγο του Θεού. Μας συγκίνησε πολύ που μια αδελφή ήρθε από τα Τίρανα για να μας συναντήσει. Ξαναπήγαμε στο Ίδρυμα απροσαρμόστων παιδιών. Εκεί η προϊσταμένη πετούσε από χαρά που μας είδε. Μάζεψε όλο το προσωπικό και με πολύ δίψα άκουγαν τον Λόγο του Θεού. Ο Κύριος θεράπευε και άγγιξε τις καρδιές των Αλβανών. Επισκεφτήκαμε κι άλλο χωριό έξω από την Κορυτσά. 2 κορίτσια έδωσαν την καρδιά τους

Το ζευγος Καιριοιστη με Αλβανους στην Αλβανια.

στον Κύριο. Τώρα υπάρχουν μερικές ψυχές στην Αλβανία που μας περιμένουν να πάμε να τους βαπτίσουμε στο νερό. Προσεύχεστε!

Παύλος Κατρισιώσης

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ ΣΩΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ

Ο Υβ είναι: Γάλλος και βρίσκεται σήμερα στις φυλακές των Χανίων στην Κρήτη. Μαζί με την παρέα του είχε ειδικευτεί στις κλοπές αντικειμένων υψηλής αξίας, κοσμημάτων, γουνών, πινάκων κτλ. Σε ηλικία 13 χρονών μπήκε για πρώτη φορά στη φυλακή. Το έτος 1983 ξαναβρέθηκε στη φυλακή υψηλής ασφαλείας της Κέρκυρας, καταδικασμένος σε 25 χρόνια φυλάκιση. Αλλά είχε συγχρόνως καταδικαστεί στην Ιταλία, στις Η.Π.Α., τον Καναδά και αλλού ακόμα.

Στη φυλακή της Κέρκυρας ήταν ο φόβος των δεσμοφυλάκων και των άλλων κρατούμενων. Ήταν ένα λιοντάρι μέσα στο κλουβί, που κανόνιζε όλα τα προβλήματά του δια της πυγμής. Στον Ιερεμία κγ' 29 ο Κύριος λέει: «ο λόγος μου είναι σαν σφυρί που συντρίβει τον βράχο». Αυτό ακριβώς έγινε αργότερα με τον Υβ.

Ένα βράδυ προσπάθησε να πιάσει Γαλλικούς σταθμούς σ' ένα πολύ μικρό και πολύ παλιό

ράδιο όταν ξαφνικά χωρίς να το καταλάβει άρχισε να πίνει βραχεία κύματα. Μια φωνή μιλούσε για το Θεό και για τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ο Υβ εξαγριώθηκε: «Για μια φορά πέφτω σε Γαλλική εκπομπή και είμαι αναγκασμένος να ακούσω τους ιερείς». Όμως αυτό που άκουσε από το ράδιο ποτέ δεν το είχε ξανακούσει και έκανε καλό στην καρδιά του. Άκουσε όλο το μήνυμα που τελείωνε έτσι: «Εάν θέλετε να μάθετε περισσότερα γράψτε στο CHRISTIAN SEYTRE, RADIO-EVANGELILE A BEAUSOLEIL». Ο Υβ είναι από τη Νίκαια και έτσι το όνομα BEAUSOLEIL του έφερε ζέση στην καρδιά και αποφάσισε να γράψει. Ο CHRISTIAN του έστειλε τη Βίβλο (την οποία φύλαξε με επιμέλεια). Ο Υβ άρχισε να έχει αλληλογραφία με Χριστιανούς. Στο πρώτο κιάλας γράμμα έμαθε για τον Κύριο Ιησού, για την δωρεάν συχώρεση που δίνει στον αμαρτωλό και για την αγάπη Του που ξεπερνάει ότι μπορεί κανείς να φανταστεί. Σ' ένα από τα γράμματά του ο Υβ έγραψε: «Δεν ήμουν ποτέ τόσο ιδρωμένος. Ταξίδευα μακριά προς ένα μικρό φωτεινό δωμάτιο και ήξερα ότι φτάνοντας θα απαλασσόμουν από αυτή τη δύναμη που με συνέτριβε και έχοντας περάσει σ' αυτό το φωτεινό δωμάτιο θα σωζόμουν».

Το πρωί είχε ελευθερωθεί και είχε μπει στο μικρό δωμάτιο. Αμέσως μόλις μπήκε έπεσε καταγής και άκουσε μια φωνή που του έλεγε «Αμαρτωλέ μετανόησε» και την ίδια στιγμή είδε τη ζωή του να κυλάει μπροστά του. Γέμισε φόβο και την ίδια στιγμή αισθάνθηκε μια ζέση να τον περικυκλώνει. Έτσι με τη χάρη του Θεού ζήτησε συχώρεση για τις αμαρτίες του και όταν σηκώθηκε ένιωθε ότι ήταν ένας καινούριος άνθρωπος. Στράφηκε προς το τραπέζι που ήταν στη μέση του δωματίου. Είχε ένα βιβλίο, τη Βίβλο. Άρχισε να την διαβάζει και από εκείνη την ημέρα η ζωή του ήταν μια σειρά από θαύματα του Κυρίου: Θεραπεία από μία χρόνια δυσεντερία και από ξεκόλλημα του αμφιβλοτροειδή κιτώνα του ματιού.

Άλλαξε δυο φορές φυλακή για να καταλήξει στην αγροτική φυλακή των Χανίων. Στην φυλακή αυτή όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα εργάζεται ελεύθερα και είναι πολύ της υπόληψης του διευθυντή εξαιτίας της μαρτυρίας του.

Στη διάρκεια των ετών που ο Υβ αλληλογραφούσε και επικοινωνούσε με τους αδελφούς άκουσε για το βάπτισμα στο νερό. Η επιθυμία του ήταν να βαπτιστεί στη Νίκαια με την ελευθερία Του. Επειδή αυτό όμως στάθηκε αδύνατο τελικά

Ο Υ.Β. βαπτίζεται έξω από την φυλακή Χανίων.

το βάπτισμα του Υβ έγινε στο συντριβάνι που υπάρχει μπροστά στο προαύλιο της φυλακής. Παραβρέθηκαν κοντά του αρκετοί αδελφοί μας Κρητικοί οι οποίοι τον συμπαραστέκονται καθώς επίσης και οι Χριστιανοί από τη Γαλλία.

Ο διευθυντής των φυλακών βλέποντας την διαγωγή του Υβ μόνος του θέλησε να κάνει αίτηση χάριτος για την αποφυλάκισή του.

Εμείς όλοι δεν έχουμε παρά να ευχαριστήσουμε τον Θεό για τον θρίαμβό Του ενάντια στις δυνάμεις του κακού και να προσευχόμαστε για τον Υβ που σύντομα αποφυλακίζεται.

ΗΠΑ

Φεβρουάριος 21, 1993 το Dallas, Texas)

Γιόρτασε τα γενέθλια της ΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ένα 15λεπτο μήνυμα στην Ελληνική γλώσσα, σύντομο αλλά ζωντανό, ακούστηκε για πρώτη φορά στην περιοχή αυτή. Η συγκίνηση όλων μας ήταν πολύ μεγάλη. Κάθε Κυριακή στις 6:45 μμ ένα παρόμοιο μήνυμα ελπίδας και χαράς, με συνοδεία μουσικής από τη χορωδία της Αθήνας και ομιλητή τον αδελφό Πέτρο Βουρλιώτη και άλλους ακούγεται στη μητρική γλώσσα. Ευχαριστούμε τον Κύριο για το επίτευγμα αυτό και όσους κόπιασαν για να το κάνουν πραγματικότητα. Προσεύχεσθε να μην επιστρέψει ο Λόγος του Κυρίου κενός, αλλά να βρει απήκηση και να καρποφορήσει.

Ουρανία Γκούμα

Αριστερά ο αδελφός Θωμάς Σιαγκάρης, κύριος υπεύθυνος για την εκπομπή στο Dallas, Texas. Δίπλα του ο αδελφός Πέτρος Βουρλιώτης, ιδρυτής της «Ελληνικής Ώρας της Ελπίδας» μια από τις διακονίες της κίνησης «Έλληνες για το Χριστό» στην Αμερική.

ΕΛ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ

Μια τριήμερη ευαγγελιστική καμπάνια δόθηκε από την «Σύναξη του Θεού» του Ελ Σαλβαντόρ. Η εκστρατεία οδηγήθηκε από μια διακονία για παιδιά, της οποίας προεδρεύει ο Ιεραπόστολος Ντον Τρίπλετ. Περισσότεροι από 50.000 άτομα δέχτηκαν τον Ιησού σαν αρχηγό της ζωής τους, από τα 247.164 άτομα στα οποία έφτασε το ευαγγέλιο. Ο ιεραπόστολος Μάικ Χάινς, με δυνατό πτερά εφαρμοσμένα στο αεροπλάνο του, πέταξε πάνω από 23 πόλεις του Ελ Σαλβαντόρ, και κήρυξε το ευαγγέλιο. Πολλοί νέοι πιστοί βαπτίστηκαν με το Άγιο Πνεύμα και πολλά θαύματα σημειώθηκαν.

ΜΟΣΧΑ

Ύστερα από τέσσερα χρόνια ο αδελφός Billy Graham επισκέπεται και πάλι τη Μόσχα. Το 1987, το ακροατήριο που πήγε να τον ακούσει, ανέρχόταν στις 38.000. Τώρα συγκέντρωσε 45.000 κόσμο και 20.000 στέκονταν όρθιοι έξω από το Ολυμπιακό Στάδιο και άκουγαν το μήνυμα από την οθόνη. Μέσα στον κόσμο ξεχώριζαν πολλοί αξιωματικοί του στρατού και του ναυτικού. Όταν δόθηκε η κλίση για σωτηρία, γύρω στα 33.000 άτομα ανταποκρίθηκαν. Την ίδια μέρα της συγκέντρωσης διανεμήθηκαν περίπου 3

εκατομ. σωτηριακά φυλλάδια. 4.300 νέοι είχαν εκπαιδευτεί ειδικά για να βοηθήσουν αυτούς που ζητούσαν αναγέννηση. Ο Θεός κάνει θαύματα στην πρώην αυτή κομμουνιστική χώρα. Του ανήκει όλη η δόξα. **Ας προσευκόμαστε για τη Μόσχα.**

Αγαπητά αδελφία

Βρισκόμαστε στο κατώφλι του καινούριου χρόνου. Πολλοί, ίσως κάνουμε έναν απολογισμό του παλιού που πέρασε, και μερικοί ίσως πάρουμε νέες αποφάσεις για τον καινούριο που έρχεται. Είναι η ώρα να εντοπίσουμε τις αποτυχίες, τις ελλείψεις μας και τις αιτίες για τις οποίες κάποιες αποφάσεις που είχαμε πάρει δεν υλοποιήθηκαν.

Η επιτυχία του μεγάλου στρατηλάτη, Ιησού του Ναυή, οφειλόταν σε μία σύσταση που του είχε κάνει ο Κύριος. Του είχε πει «Πάντα τον τόπον επί του οποίου πατήσει το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς έδωκα αυτόν... καθώς ήμην μετά του Μωυσέως, θέλω είσθαι μετά σου... Μόνον ίσχυε και ανδρίζου σφόδρα, **διά να προσέχεις να κάμνεις κατά πάντα τον νόμον**». Εδώ βρίσκεται το μυστικό της επιτυχίας του.

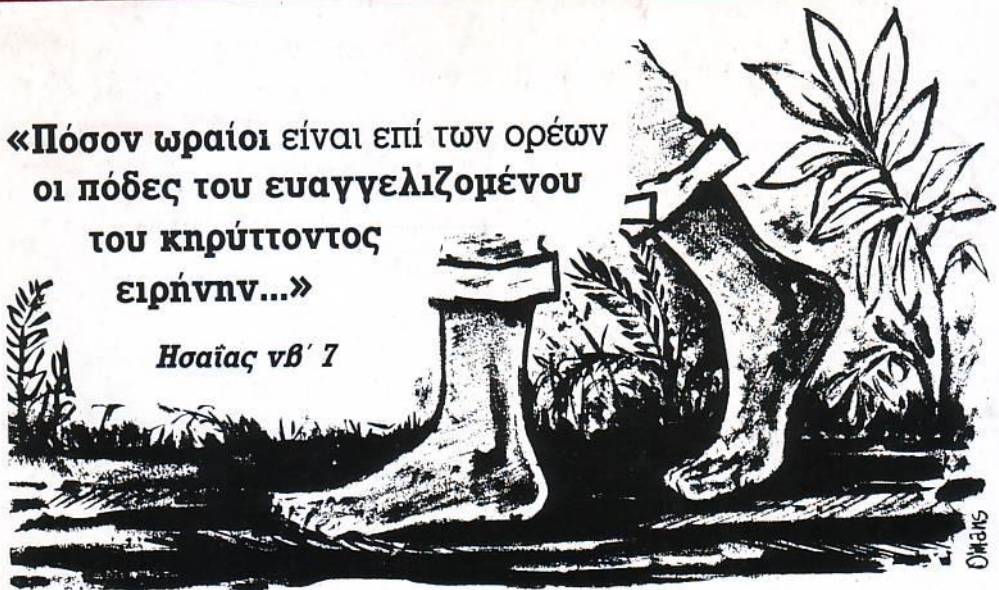
«Δεν θέλει απομακρυνθεί τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα... διότι τότε θέλεις ευδοούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως» (Ιησ. του Ναυή 1:8).

Αδερφέ/ή μου, στον καινούριο χρόνο, δώσε **προτεραιότητα στη μελέτη του Λόγου του Θεού**. Διάβαζε κάθε μέρα τα εδάφια που σου συνιστά ο οδηγός μελέτης της Γραφής. Στο τέλος του χρόνου θα έχεις διαβάσει ολόκληρη τη Γραφή με τη σειρά των γεγονότων που εξελίχθηκαν. Ευλογία, έμπνευση, και πρακτική βοήθεια θα είναι τα οφέλη που θα αποκομίσεις από μια τέτοια είδους μελέτη. Είθε μία από τις νέες σου αποφάσεις για τον καινούριο χρόνο να είναι κι αυτή.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

**«Πόσον ωραίοι είναι επί των ορέων
οι πόδες του ευαγγελιζομένου
του κηρύττοντος
ειρήνην...»**

Ησαΐας νβ' 7

Ο αλψμόντος κι αγαπτός μας αδελφός ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Στ' αλήθεια:

Είχε «ωραία πόδια» αλλά κι ακούραστα «σαν του ελαφιού» (Αββ. γ' 19). Έτρεχε από την Μακεδονία ως την Κρήτη και Ρόδο. Περπατούσε επί ώρες βουνά και κάμπους μέσα στο κρύο και στη ζέση για να φέρει τα δροσερά και χαρούμενα Νέα του Ευαγγελίου.

Είχε Γραφικό όνομα αλλά και Γραφική ζωή! Ήταν «όνομα και πράγμα». Τιμόθεος σημαίνει «ο τιμών τον Θεόν». Πραγματικά ο αδ. Τιμόθεος τίμησε τον Κύριο.

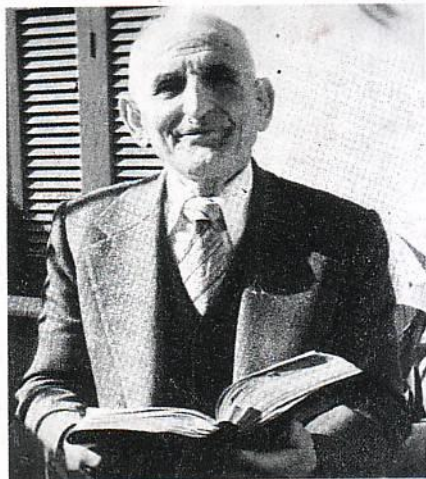
Είχε «ανυπόκριτον πίστιν» (Β' Τιμ. Α' 5). Ήταν «τέκνον αγαπτόν και πιστόν εν Κυρίω» (Α' Κορ. Δ' 7). Η κοινή μαρτυρία όλων ήταν: «άγιος, πραγματικός Χριστιανός».

Είχε πλούσια καρδιά» «Προϊστατο καλών έργων εις τας αναγκαίας χρείας» (Τίτος Γ' 14). Με γεμάτα τα χέρια πλησίαζε τον πτωχό, τον άρρωστο και πονεμένο.

Είχε χαρακτηριστικό χαμόγελο και πρωτότυπο κούμπω. Καταχτούσε την συμπάθεια όλων κι ιδιαίτερα της Νεολαίας κι όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Μερικοί επαναλαμ-

βάνουν μερικές φράσεις του που μένουν ανεξίτηλα στην μνήμη μας. «Έκανα αναφορά στον Γενικό Στρατάρχη των Ενόπλων Δυνάμεων τ' ουρανού, τον Ιησού Χριστό». «Μέσα στην βαλίτσα μου έχω βόμβες, τεθωρακισμένα... τα ευαγγέλια!».

Είχε συναίσθηση του καθήκοντός του. Ποιμένας για μια εποχή, ως ευαγγελιστής για 50 χρόνια, ως μέλος της Συνόδου περίπου 50 χρόνια ήταν συνεπής στο καθήκον του στις υποχρεώσεις του. Ευχαριστούμε τον Κύριο για ένα τέτοιο συνεργάτη που έσκαψε, φύτεψε, πότισε, οικοδόμησε... Έμεινε παράδειγμα για μίμηση.

Το Δ.Σ. της ΣΥΝΟΔΟΥ της ΑΕΠ.